

Folketingets udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 001-10275
Den 4. december 2013

Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 20. november 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 60 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 60 (alm. del)

I lyset af Borgmester Lene Hansens (A) udtalelser i Kanal Brønderslev, herunder særligt kritikken af den lange sagsbehandlingstid i Natur- og Miljøklagenævnet samt Det Økologiske Råds generelle klageadgang, bedes ministeren oplyse, om en opstramning af disse forhold vil indgå i regeringens snarlige opfølgning på Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger, jf. <http://www.kanalbroenderslev.dk/vis/nyhed/broenderslev-klager-over-lang-sagsbehandling/>?

Svar

Borgmester Lene Hansens (A) har henvendt sig direkte til mig om spørgsmålet. I overensstemmelse med mit svar af 22. november 2013 til Lene Hansen kan jeg oplyse, at miljøområdet er kendetegnet ved, at hensynet til beskyttelsen af landskab, natur, miljø og naboer skal afvejes mod hensynet til erhvervets mulighed for at udvikle sig. Der er i den forbindelse en tradition for i vid udstrækning at lade foreninger og organisationer varetage miljøets interesser.

De landsdækkende foreninger og organisationer fik i 2000 klageadgang efter en række natur- og miljølove. Justeringen af klageadgangen skete for at bringe den dagældende lovgivning i overensstemmelse med Århuskonventionen. Fra årsskiftet 2007 blev reglerne for godkendelse af husdyrbrug samlet i husdyrgodkendelsesloven, og samtidig blev reglerne om klage ført over i husdyrgodkendelsesloven.

Efter min opfattelse er der flere gode grunde til at holde fast i, at de landsdækkende organisationer kan klage over de konkrete afgørelser, kommunerne træffer efter f.eks. husdyrgodkendelsesloven. Udover hensynet til internationale forpligtelser i form af Århuskonventionen, IE-direktivet og VVM-direktivet lægger jeg stor vægt på at sikre en bred varetagelse af hensynet til naboer, natur, miljø og landskab i miljølovgivningen. Samtidig mener jeg også, at det er vigtigt, at vi har en vis ensartethed i klagereglerne på natur- og miljøområdet.

Alt i alt mener jeg derfor ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at arbejde videre med ideen om at fratage hovedkontoret i landsdækkende foreninger

den klageadgang, som de har i forhold til de konkrete afgørelser på husdyrgodkendelseslovens område, og jeg ser det heller ikke som en naturlig del af opfølgningen på Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger.

I forhold til ønsket om, at husdyrbrugene får mulighed for hurtigt at kunne omstille deres produktion, kan jeg oplyse, at reglerne i husdyrgodkendelsesloven indebærer, at en ansøger for egen regning og risiko som hovedregel kan udnytte kommunens tilladelse eller godkendelse, så snart klagefristen er udløbet. Det gælder, uanset om afgørelsen er påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet, med mindre nævnet undtagelsesvis bestemmer, at klagen skal have opsættende virkning. Dette følger af husdyrgodkendelseslovens § 81.

Afslutningsvis vil jeg gerne nævne, at Natur- og Miljøklagenævnet arbejder meget målbevidst på at nedbringe sagsbehandlingstiden i alle typer af klagesager, hvilket har resulteret i, at sagsbehandlingstiderne generelt er faldet markant de senere år.

Ida Auken

/

Claus Torp